

Насилие над деца

Насилието над деца
наранява цялото общество.

Прекратяването му е
отговорност на всеки от нас.

**На всеки 5 минути, някъде в света умира дете
в следствие на упражнено над него насилие.**

Насилието над деца

съществува във всяка държава, общество, етническа или религиозна група, независимо от социалния статус на детето или семейството.

Най-често децата стават жертви на насилие в семейната им среда, а извършителите са родителите или хора, близки до детето, които имат редовен и неограничен достъп до него.

- Децата стават жертви на насилие в училище – от други деца или от учителите си.
- Децата, отглеждани в системата за деца, лишени от родителска грижа или в институции за деца в конфликт със закона стават жертви на насилие.
- Децата са жертви и при принудителна женитба.
- Насилието не включва само използването на физическа сила. В голяма част от случаите децата са потърпевши или са наранени по-скоро от бездействие или пасивност от страна на родителите, на хората, които се грижат за тях или поради незаинтересоваността на общността.

Насилието над деца рядко е еднократен акт. Обикновено то е продължително и комбинира различни видове тормоз и нараняване. Насилието в по-голямата част от случаите се задълбочава с времето и посегателствата стават по-жестоки, а рисковете за живота и здравето на детето – по-сериозни.

Насилие са всички форми на физическо или психическо насилие, посегателство или злоупотреба, липса на грижи или небрежно отношение, малтретиране или експлоатация, включително сексуални престъпления и злоупотреба.

Симптоми, характерни за децата-жертви на насилие:

При по-малките деца:

- Проява на белези на наранявания, за които няма обяснение, или то не отговаря на вида на нараняването;
 - Промяна в апетита, отказ да приема храна;
 - Нарушения в съня;
 - Оттегляне от обичайни занимания и липса на интерес към игра;
 - Плачливост или липса на проява на емоции и реакции при стимулиране;
 - Изоставане в общото когнитивно, психо-моторно и физическо развитие;
 - Липса на усмивка между 3 и 6 месеца;
 - Общо занемарена хигиена. Дрехи, които са мръсни или неадекватни за възрастта на детето и/или сезона;
 - Екстремно поведение като проява на агресия или прекалена пасивност;
 - Сексуализирано поведение, което не съответства на възрастта на детето;
 - Жестоко отношение към животни;
 - Чести лъжи.
-

При по-големите деца и тийнейджърите:

- Поява на белези на наранявания, които не отговарят на дадените обяснения за получаването им;
- Промяна в съня и апетита;
- Агресивно поведение;
- Сексуални познания несъответстващи на възрастта;
- Често сменящи се настроения, подобни на депресия и прекомерна тревожност, лесна избухливост или вялост, пасивност;
- Провокативно поведение, което цели привличане вниманието на околните на всяка цена;
- Поведение, което е рисково за живота и здравето – суицидни мисли, опити или действия;
- Проблеми с концентрацията;
- Чести отсъствия от училище, влошаване на училищния успех и изолация от приятелския кръг;
- Нежелание или страх да се прибира вкъщи, тревожност да не ядоса възрастните;
- Бягства от дома;
- Безразборни полови контакти /промискуитет/, сексуализирано поведение.
- Различни соматични оплаквания като главоболие и стомашни болки;
- Криминални прояви;
- Експериментиране или злоупотреба с алкохол и наркотици.

Какво да направите, ако гете сподели с Вас, че е жертва на насилие:

- Кажете на детето, че то не носи вина за случилото се.
- Не обещавайте на детето, че ще запазите тайна.
- Запазете спокойствие.
- Изслушайте внимателно детето, обърнете внимание на думите, които използва и емоционалното му състояние по време на разказа.
- Кажете ясно на детето, че неговата сигурност е важна, както за него, така и за Вас.
- Не настоявайте да Ви дава повече информация.
- Успокойте го, че това, което се е случило, не е негова грешка. **Децата никога не са виновни за преживяното насилие!**
- Помнете, че най-често те са жертви на хората, най-близки до тях – на които вярват и обичат.
- Проявете положително отношение и приветствайте детето за факта, че е споделило за насилието. Кажете му, че е постъпило правилно и че разбирате, че за да се сподели такова нещо, се изисква голяма смелост.

- Информирайте, че дете се нуждае от закрила в съответната дирекция "Социално подпомагане", Държавната агенция за закрила на детето или Министерството на вътрешните работи.

- Обърнете се и към Детския център за застъпничество и подкрепа Зона ЗаКрила – на посочените в тази брошура телефони.

Какво представлява Детският център за застъпничество и подкрепа Зона ЗаКрила

Предоставя безплатни и незабавни услуги на деца, преживели насилие и техните родители, като им осигурява сигурност и подходи и практики, чрез които държат, във фокус" най-добрия интерес на детето.

Зона ЗаКрила работи с всички форми на насилие, като обхваща както минали, така и текущи случаи на преживяно насилие

Какво предлага Зона ЗаКрила:

- Кризисна интервенция;
- Социално застъпничество и придружаване;
- Съдействие за медицинска помощ и при необходимост изготвяне на съдебно-медицинска експертиза;
- Психологическо консултиране;
- Правно консултиране и придружаване;
- Подготовка на дете за участие в правни процедури;
- Изслушване в щадяща среда - "Синя стая".

Програмите за работа В Зона ЗаКрила са насочени към:

- Деца, преживели или свидетели на насилие;
- Родители на деца, преживели насилие;
- Жертви на училищен тормоз и подкрепа на училищната среда;
- Деца, жертви на сексуална експлоатация и трафик на хора;
- Извършители на насилие, които искат да работят върху моделите за справяне с гнева или насочени от съда с мярка по чл. 5, т. 5 от ЗЗДН;
- Деца, на които им предстои изслушване в съда или разпит в специализирано помещение "Синя стая";
- Екипът на Зона ЗаКрила има готовност да подкрепи деца бежанци и техните семейства.

Екипът:

Социални работници, психолози, юристи.

**Екипът е на разположение денонощно
за реакция по всички случаи на насилие.**

Партньори:

Екипът на Зона ЗаКрила си партнира с отдел "Закрила на детето" към дирекция "Социално подпомагане", представители на общините или общинските райони в Монтана, Шумен и София, Регионална дирекция за социално подпомагане в Областите Монтана, Шумен и София, Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (съответно Столична дирекция на вътрешните работи) и други, като се придържа към модел на реакция и интервенции в най-добрия интерес на детето.

ШУМЕН

Зона ЗаКрила

ул. "Димитър Благоев" 10

e-mail: ksu_sh@abv.bg

Телефон: 054 833 124

Денонощен мобилен телефон:

089 336 11 04

МОНТАНА

Зона ЗаКрила

ул. "Иван Аврамов" 12

e-mail: zonazakrila_montana@abv.bg

Телефон: 096 300 134

Денонощен мобилен телефон:

089 701 13 47

СОФИЯ

Зона ЗаКрила

ул. "Екзарх Йосиф" №85

e-mail: animus@animusassociation.org

Телефон: 02 983 53 05 / 02 983 54 03 / 02 983 52 05

Денонощен мобилен телефон:

087 669 22 80

СЪЗДАДЕН С ПОДКРЕПАТА НА

И

Зона ЗаКрила работи
по модел, разработен от:

